

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 4 juli 1997 door de Vlaamse minister van Economie, K.M.O., Landbouw en Media verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "betreffende de voorwaarden waaronder het bevorderen van de kunstambachten, bedoeld bij artikel 16 van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen, wordt georganiseerd", heeft op 18 juni 1998 het volgende advies gegeven :

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

Artikel 16, § 2, van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen, geeft aan het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen de opdracht om de bevordering van de kunstambachten te organiseren en dit onder de voorwaarden die door de Vlaamse regering bepaald worden. Paragraaf 3 van hetzelfde artikel voorziet erin dat, eveneens onder de door de Vlaamse regering bepaalde voorwaarden, binnen de perken van de begrotingskredieten toelagen inzake kunstambachten verstrekt kunnen worden.

De voornoemde decreetsbepalingen werden uitgevoerd door een besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1991 betreffende de voorwaarden waaronder het bevorderen van de kunstambachten, bedoeld bij artikel 16 van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen, wordt georganiseerd. Het voorliggend ontwerp beoogt dit besluit in zijn geheel te vervangen, teneinde, aldus de nota aan de Vlaamse regering, eensdeels, een eenvormige toelageregeling in te stellen, en, anderdeels, in de bestaande reglementering de benaming "kunstambachten" telkens te vervangen door de term "vormgeving".

.../...

VORMVEREISTEN

Luidens artikel 16, § 1, van het voornoemde decreet van 23 januari 1991, heeft het bevorderen van de kunst-ambachten (1) tot doel het kwalitatieve niveau van de in deze bedrijven geproduceerde producten te verhogen, de belangstelling ervoor te stimuleren en de marktpositie ervan te verbeteren.

Vormgeving dient dan ook, naast de creatieve aspecten ervan, beschouwd te worden als een economische activiteit (2). Derhalve moet een regeling betreffende de subsidiëring van dergelijke activiteiten van personen en kleine en middelgrote ondernemingen in beginsel worden gekwalificeerd als een vorm van staatssteun waarop de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag van toepassing zijn (3).

Ten aanzien van zulke maatregelen moet in principe de procedure worden gevolgd bedoeld in artikel 93, lid 3 van het EG-Verdrag. Dat betekent dat de voorgenomen maatregel

-
- (1) Lees met toepassing van artikel 1, 5°, van het ontwerp, "het bevorderen van vormgeving".
- (2) Overigens wordt in artikel 1, 3°, van het ontwerp ook de definitie van KMO uitgebreid als volgt : "zelfstandigen en kleine en middelgrote ondernemingen inzake vormgeving met inbegrip van distributie en productie-bedrijven".
- (3) De gemachtigde ambtenaar heeft in dit verband verklaard dat de toelagen beperkt worden tot ongeveer 500.000 BF per project.

.../...

vooraf zou moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie. In casu blijkt die aanmelding niet plaats te hebben gehad wegens de relatief geringe waarde van de te verlenen toelagen.

De vraag of de zogenaamde "de minimis-regel", bedoeld in de Mededeling van de Commissie van 24 januari 1996 inzake de minimis-steun (1), effectief toepassing kan vinden op de ontworpen regeling, zal in voorkomend geval beantwoord moeten worden door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. Het is onder dat voorbehoud dat hierna het ontwerp nader onderzocht wordt.

ALGEMENE OPMERKING

Hoewel voor het ontwerp een voldoende rechtsgrond kan worden gevonden in de artikelen 16, §§ 2 en 3, van het voornoemde decreet van 23 januari 1991, en men deze bepaling op evolutieve wijze kan lezen, moet toch worden vastgesteld dat de decreetgever gewag blijft maken van de notie "kunst-ambachten". Dat is het geval voor de artikelen 3, 7, 16, 21, 10°, en 29 van dat decreet. Vanuit een wetgevings-technisch oogpunt en om tegemoet te komen aan de eisen van rechtszekerheid en behoorlijke wetgeving, verdient het aanbeveling dat de decreetgever zelf zo spoedig mogelijk de door het ontwerp geïntroduceerde (nieuwe) terminologie zou opnemen in de decretale regelgeving.

(1) PB nr. C 68 van 6 maart 1996.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

1. De eigenlijke rechtsgrond van het ontwerp is te vinden in artikel 16 van het voornoemde decreet van 23 januari 1991. Daarom verdient het aanbeveling uitsluitend naar deze decretale bepaling te verwijzen in het eerste lid van de aanhef.

2. Het advies van de Inspectie van Financiën, alsmede het akkoord van de Minister van Begroting dienen met hun datum in de aanhef te worden vermeld, en wel na het tweede lid ervan.

3. In het derde lid schrappe men de woorden ",gegeven op ...".

Artikel 6

Aangezien er geen specifieke redenen zijn om af te wijken van de gebruikelijke regelen inzake de inwerkingtreding van besluiten, kan deze bepaling worden weggelaten.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	staatsraden,
	D. ALBRECHT,	
	G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. Ch. BAMPs, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

J. DE BRABANDERE